

БЪЛГАРСКИ
ДЪМБИЛСКИ

Русе 24/2/97

к. 46 № 1583
3 (XXXI)

Чуда мое! Ази касани за васи чалово
хубаво, и много го чунах за васи. Ази „ „
„ „ (+) касах правили свадба за Кана Галинен
и касах чие всичи васи за наши обичи.

На Кана Галинен имаше едно богато торго-
вство и имаше единъ помиде много хубави, и те
сториле ги съсътътътъ съсъ владици, и поми и съсъ голямо
съществуване, за едно ургадо помиже, и години на
владика I докучавахътъ свещено, и десетъ кардинал
и църкви безбудака, тогава деси много хуба-
во братие, и много харно хората имаше и не
беше чакътъ Дами Нуляри хичаети и каскаташи.

Чакътъ настравиле ги съхътъ, тури дни гезми-
гезмиди, настравили свадба и виждали същото
брюи и Господинъ Христоюз и Свети Панчо Гало-
устъ; и чакъ го Бенедици, отишли на кустата
на помидето, и отишли изхвърли и ражки, и клеменце-
ди и сирени, го играли хора, „Пос този бил-
зун то бъдери“ (++) и други и кучети играли ху-
баво за съдер. И седнали посетъ на голямо съдор(р)а,
и владика чакъ уелъ, „Фрагонте пешимесъ“ (++)

(++) Чакъ се гука този съдер.

(+++) „Дамътъ чуденъ“

(+) Този кавариси съсътъ во организи съдътъ думи
ти, „Касаш че Васи“. види се, не имаше да ги подвигаш
пременно.